

Retningslinjer

vedrørende detailindskud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme, med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet i medfør af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (kapitalkravsforordningen – CRR)

Retningslinjer vedrørende detailindskud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme, med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet i medfør af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (kapitalkravsforordningen – CRR)

Indholdsfortegnelse

1. EBA-retningslinjer vedrørende detailindskud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme, med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet i medfør af forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen – CRR)	3
Afsnit I – Formål, anvendelsesområde og definitioner	5
Afsnit II – Retningslinjer vedrørende identifikation af detailindskudsprodukter, der indebærer højere udgående pengestrømme	5
Afsnit III - Endelige bestemmelser og ikrafttrædelse	10

1. EBA-retningslinjer vedrørende detailindsud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme, med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet i medfør af forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen – CRR)

Retningslinjernes retlige status

1. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, EBA), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EBA-forordningen). I overensstemmelse med EBA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne fastsætter, hvad der i henhold til EBA er hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes inden for et bestemt område. EBA forventer derfor, at alle kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter, som retningslinjerne finder anvendelse på, efterlever dem. Kompetente myndigheder, som er underlagt retningslinjerne, bør efterleve disse ved at implementere dem i deres tilsynspraksis efter behov (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), herunder hvor særlige retningslinjer primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal de kompetente myndigheder senest den 6. februar 2014 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller angive deres begrundelse for en eventuelt manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke har modtaget underretning inden denne dato, vil EBA betragte de kompetente myndigheder som om, disse ikke efterlever retningslinjerne. Underretning gives ved at indsende den formular, der er angivet i afsnit 5, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2013/01". Underretninger skal fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af de kompetente myndigheder.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til EBA-forordningens artikel 16, stk. 3.

Indholdsfortegnelse

Afsnit I – Formål, anvendelsesområde og definitioner	5
Afsnit II – Retningslinjer vedrørende identifikation af detailindskudsprodukter, der indebærer højere udgående pengestrømme	5
Afsnit III - Endelige bestemmelser og ikrafttrædelse	10

Afsnit I – Formål, anvendelsesområde og definitioner

I henhold til artikel 421, stk. 3, i kapitalkravsforordningen (CRR) har disse retningslinjer til formål at harmonisere kriterierne for identificering og kategorisering af detailindskud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme end dem, der er specificeret som mindstekrav i kapitalkravsforordningens artikel 421, stk. 1 og 2, samt kriterierne for en definition af disse produkter med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet. I overensstemmelse hermed er fokus for anvendelsesområdet for de foreliggende retningslinjer på indskud, der indebærer højere udgående pengestrømme.

Disse retningslinjer finder anvendelse på institutternes likviditetskrav på individuelt og konsolideret niveau i overensstemmelse med første del, afsnit II, i kapitalkravsforordningen.

Anvendelsesområdet for retningslinjerne omfatter alle detailindskud i henhold til artikel 421 i kapitalkravsforordningen, herunder indskud der opfylder betingelserne i artikel 421, stk. 1, dvs. indskud omfattet af en indskudsgarantiordning, og som enten er en del af en etableret forbindelse eller er indsat på en anfordringskonto, som udviser kriterier, der er forbundet med højere udgående pengestrømme.

Afsnit II – Retningslinjer vedrørende identifikation af detailindskudsprodukter, der indebærer højere udgående pengestrømme

Del 1 – Generelle overvejelser

1. Fastlæggelse af "etableret forbindelse, der gør det særdeles usandsynligt, at indskuddet hæves"

Et detailindskud bør betragtes som en del af en etableret forbindelse med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario, når indskyderen opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- a) har en kontraktmæssig forbindelse med instituttet af en vis varighed
- b) har et låneforhold med instituttet i form af realkreditlån eller andre langfristede lån eller
- c) har minimum et vist antal aktive produkter hos instituttet, ud over lån.

2. Fastlæggelse af "anfordringskonto, herunder konti, hvorpå der jævnligt indsættes løn"

Et detailindskud bør anses for at være indsat på en anfordringskonto, når der regelmæssigt krediteres, henholdsvis debiteres løn, indkomst eller transaktioner på denne konto.

3. For så vidt angår begge antagelser i stk. 1 og 2 i dette afsnit II, del 1, bør institutterne have historiske data tilgængelige, bl.a. om indskydernes adfærd, for at dokumentere klassificeringen af deres indskud.

4. Metode til identifikation af detailindskudsprodukter, der indebærer højere udgående pengestrømme

- 4.1. Detailindskud bør inddrages i tre kategorier af indskud, der indebærer højere udgående pengestrømme, baseret på antallet og risikograden af de involverede risikofaktorer, der beskrives i del 2 i retningslinjerne nedenfor. Dog er listen over faktorer heri ikke udtømmende, og institutter, som identificerer yderligere kriterier, der indebærer højere udgående pengestrømme, bør lade disse indgå i deres analyse.
- 4.2. Med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet bør institutterne opgøre de relevante højere udgående pengestrømme for hver af disse kategorier i overensstemmelse med del 3 i retningslinjerne nedenfor.

Del 2 - Faktorer, der påvirker detailindskudsprodukters stabilitet

5. Værdien af detailindskuddet

- 5.1. Institutterne bør betragte de indskud, der opfylder alle følgende krav, som indskud af høj værdi:
- a) De overstiger det laveste af et af de to følgende beløb:
    - i) 100 000 EUR eller
    - ii) det dækkede beløb under den lokale indskudsgarantiordning.
  - b) De er mindre end 500 000 EUR.
- 5.2. Institutter bør betragte indskud på mindst 500 000 EUR som indskud af meget høj værdi.
- 5.3. Med henblik på at beregne værdien af en kundes indskud bør institutterne i beregningen medtage alle kundens indskudskonti i dette institut.
- 5.4. Derudover bør institutterne gennemføre en analyse af koncentrationsrisici af deres indskudsbase. Det vil være nødvendigt at indføre passende tærskelværdier og/eller grænser til interne formål med henblik på at definere detailindskud af høj værdi.
- 5.5. Der findes en række metoder, der kan bringes i anvendelse til identifikation af koncentrationen af indskudsbasen. F.eks. kan institutterne identificere et "vist antal" store detailindskud eller identificere "antallet af de største detailindskud", der udgør en vis procentdel af detailindskudsbasen. For at identificere detailindskud af høj værdi kan institutterne gøre brug af den tærskelværdi, der er fastsat i den lokale indskudsgarantiordning, det beløb over hvilket rentesatsen forhandles, eller ethvert særligt arrangement, der aftales med indskyder, og som kan begrænse risikoen for udgående pengestrømme.

6. Produkter, der er rentefafhængige, eller for hvilke der gælder særligt favorable vilkår

- 6.1. Et indskud bør betragtes som rentefafhængigt, hvis et institut tilbyder en rentesats:
- a) der væsentligt overstiger gennemsnitsrenten for lignende detailprodukter, der tilbydes af andre institutter under hensyntagen til de særlige forhold, der hersker på det lokale marked for indskudsprodukter.

- b) eller hvis afkastet på indskuddet er baseret på afkastet på et markedsindeks eller sæt af indekser
- c) eller hvis afkastet på indskuddet er baseret på en anden markedsvariabel end en variabel rente.

6.2. Institutterne kan identificere "renteafhængige" produkter ved at sammenligne den rente, der anvendes på hvert indskud, med det gennemsnit, der betales af tilsvarende institutter for lignende produkter. Begrebet "tilsvarende institutter" henviser til institutter med en sammenlignelig forretningsmodel og -størrelse. "Tilsvarende institutter" skal defineres af instituttet selv og om nødvendigt verificeres af den kompetente myndighed.

7. Tidsindskud eller indskud på opsigelse, der forfalder

7.1. Indskud, der bør betragtes som hørende ind under denne kategori, er:

- a) indskud, der oprindeligt placeres som tidsindskud med en udløbsdato, der forfalder inden for en 30 dages periode, eller
- b) indskud med faste opsigelsesvarsler under 30 dage i overensstemmelse med kontraktmæssige arrangementer, ud over indskud der opfylder betingelserne for den i artikel 421, stk. 5, beskrevne behandling.

7.2. Ved vurderingen af udgående pengestrømme af detailindskud bør institutterne tage højde for virkningen af:

- a) hævebegrænsninger eller opsigelsesvarsler
- b) omkostningerne ved hævning for detailindskudsprodukter, der juridisk kan opsiges før deres oprindelige forfaldsdato
- c) konsekvensen for instituttets omdømme ved ikke at tillade hævninger af indskud, hvor institutterne har udviklet en praksis med at tillade førtidsindfrielse af sådanne indskudsprodukter.

8. Distributionskanaler med høj risiko, herunder rene internetbanker, andre former for fjernadgang og mæglerrelaterede indskud

Institutterne bør henregne detailindskud, der tilgås via distributionskanaler med høj risiko, såsom rene internetbanker, andre former for fjernadgang og mæglerrelaterede indskud (hvor mæglere indsamler midler fra en fysisk person eller SMV), til indskud, der indebærer højere udgående pengestrømme, under hensyntagen til følgende:

- a) plausible eksisterende kontraktmæssige grænser for hævninger
- b) konsekvensen for instituttets omdømme ved ikke at tillade hævninger af indskud, hvor institutterne har udviklet en praksis med at tillade højere indfrielsesgrænser for disse produkter.

9. Indskuddenes valuta

Institutterne bør sondre mellem detailindskud lydende på lokal eller fremmed valuta.

10. Ikke-residenters indskud

Institutterne bør sondre mellem detailindskud fra residenter og ikke-residenter. Denne sondring bør defineres i relation til indskud fra ikke-EU-residenter og EU-residenter for så vidt angår indskud i institutter med hovedsæde i EU. Definitionen af "residens" i relation til kravene til likviditetsdækning, bør generelt følge den gældende statistiske eller skattemæssige definition.

Institutterne bør identificere indskyderens residens på den individuelle enheds niveau.

11. Produktbaserede indskud

Institutterne bør identificere detailindskudsprodukter, der er baseret på andre faktorer, der kan ændre sig i 30 dages perioden og resultere i højere udgående pengestrømme.

12. Andre karakteristika

12.1. Institutterne bør undersøge deres detailindskudsbase for at identificere andre karakteristika, der indikerer eller kunne indikere en type detailindskud med højere udgående pengestrømme end dem, der er angivet i artikel 421, stk. 1 og stk. 2, i kapitalkravsforordningen. Identifikation eller manglende eksistens af andre karakteristika bør dokumenteres.

12.2. Med henblik på at identificere sådanne karakteristika bør institutterne vurdere den observerede (historiske) og forventede stabilitet/volatilitet for de specifikke tilbudte detailindskudsprodukter og identificere typer af produkter, der har vist sig at være ustabile, eller som der er en formodning om kunne vise sig at være ustabile.

12.3. Institutterne bør med henblik herpå gennemføre et stresstestscenarie ud fra en antagelse om en kombineret alvorlig idiosynkratisk og markedsomfattende hændelse. Interne statistiske og matematiske modeller kan anvendes til at vurdere detailindskudsproduktets volatilitet. De anvendte inputs for disse metoder bør generelt omfatte historiske data for indskyderes adfærd og fra hypotetiske antagelser baseret på stressscenarier.

12.4. Små og mindre avancerede institutter kan anvende simple metoder baseret på statistiske modeller, f.eks. modeller der identificerer det maksimale fald, som observeres i en 30 dages periode for et specifikt indskud over en specifik tidshorisont, inklusive en stressperiode.

12.5. Det tilrådes at inddrage ekspertvurderinger, således at der kan medtages faktorer, som ikke indgår i en model, navnlig ved vurdering af innovative produkter uden en lang historik.

12.6. En rangordning af indskudsprodukter med udgangspunkt i observeret eller forventet volatilitet ville være et meget nyttigt værktøj i analysen. Dette vil bidrage til en konsekvent gennemførelse for samtlige af et instituts detailindskudsprodukter. En sammenligning af de opnåede resultater for forskellige produkter og identificeringen af afvigelser kan være med til at afdække mindre stabile indskud.

12.7. De antagelser, der ligger til grund for disse metoder, bør omfatte en 30 dages prognose og bør revideres løbende, især med det formål at afdække enhver materiel ændring i markedsf forholdene. Desuden bør institutterne undersøge korrelation, smitteeffekter og sæsonudsving for at forbedre kvaliteten af denne vurdering.

Del 3

13. Fastlæggelse af højere udgående pengestrømme

13.1. Institutterne bør anvende følgende metode til kategorisering af indskud, der indebærer højere udgående pengestrømme:

13.2. De faktorer, der beskrives ovenfor i del 2 i disse retningslinjer, bør opdeles i to kategorier:

a) Høj risiko, herunder følgende risikofaktorer:

- i) indskuddenes valuta
- ii) produktbaserede indskud
- iii) produkter, der er renteafhængige, eller som tilbydes på særligt favorable vilkår
- iv) distributionskanaler med høj risiko, herunder rene internetbanker og mæglerrelaterede indskud
- v) indskud af høj værdi
- vi) andre karakteristika, som instituttet anser for at være af høj risiko i overensstemmelse med stk. 13 i ovennævnte retningslinjer.

b) Meget høj risiko, herunder følgende risikofaktorer:

- i) tidsindskud eller indskud på opsigelse, der forfalder
- ii) ikke-residenters indskud
- iii) meget høj værdi af indskuddet.

13.3. Institutterne bør vurdere detailindskud i forhold til de ovenfor beskrevne sæt af faktorer.

13.4. Institutterne bør henregne detailindskud til en af de tre følgende opdelte kategorier, der er defineret på grundlag af antallet af risikofaktorer, der kan henføres til det underliggende indskud:

- a) indskud med to faktorer fra kategori 1
- b) indskud med tre faktorer fra kategori 1 eller med én faktor fra kategori 1 og én faktor fra kategori 2
- c) indskud med to faktorer fra kategori 2 eller med to faktorer fra kategori 1 og én faktor fra kategori 2 eller med en hvilken som helst blanding af faktorer.

13.5. Institutterne bør anslå de tilsvarende højere udgående pengestrømme for hver enkelt kategori i henhold til vurderingen af den historiske og forventede volatilitet.

Afsnit III - Endelige bestemmelser og ikrafttrædelse

14. Ikrafttrædelsestidspunkt

De kompetente myndigheder bør gennemføre retningslinjerne ved at inkorporere dem i deres tilsynsprocedurer senest tre måneder fra offentliggørelsen heraf. Efter denne dato bør de kompetente myndigheder sikre, at institutterne efterlever retningslinjerne til fulde.